

Av herr **Kinnanson**, om införande av effektiv kontroll över kammarledamöternas närvaro vid riksdagens arbetsplena.

Enligt en vitt utbredd allmän uppfattning, vars riktighet icke heller torde kunna bestridas, är frekvensen vid riksdagens plenisammanträden ofta mycket ringa. Oavsett de reella olägenheter ett dylikt missförhållande kan medföra, får icke ens en skymt av misstanke förefinnas, att riksdagen själv icke skulle vilja pålägga sig de ordnade och kontrollerade arbetsförhållanden, som numera påfordras inom andra statliga eller kommunala förvaltningsorgan och representationer.

Jämlikt kommunalförfattningarna gäller sålunda exempelvis för stadsfullmäktige, att handläggning av ärende icke kan ske därest icke visst antal av fullmäktige äro närvarande och att frånvaro utan anmält, av fullmäktige godkänt förhinder medför böter. I regel har också i för stadsfullmäktige gällande arbetsordningar intagits bestämmelse om att vid början av varje sammanträde upprop skall verkställas å stadsfullmäktige efter särskild lista.

En liknande tingens ordning synes med fördel kunna tillämpas jämväl beträffande riksdagens arbetsplena, så att *dels* ingen riksdagsman utan laga förfall finge utebliva från ett dylikt plenum, *dels* och eventuellt garantier kunde vinnas att riksviktiga beslut icke klubbfastes inför exceptionellt glest besatta kammare.

I och för kontroll blir då nödvändigt att vid början av varje arbetsplenum företaga upprop av resp. kammarledamöter. Givetvis förorsakas härigenom en viss förlängning av tiden för kamrarnas förhandlingar med måhända en 10 å 15 minuter, men denna visserligen obestridliga olägenhet är dock av försvinnande liten betydelse jämförd med de stora fördelar ur ordnings- och arbetssynpunkt, som en ändring av inom riksdagen hittills rådande mera fria förhållanden skulle medföra.

Ofrånkomligt i detta sammanhang blir, att bestämmelse även träffas därhän, att förfallolös frånvaro medför viss påföljd, lämpligen förlust av den dagens riksdagsmannaarvode.

I anslutning till det anförda hemställes,

att riksdagen ville besluta vidtaga erforderliga åtgärder för sådan ändring av nu gällande bestämmelser, att effektiv kontroll införes över kammarledamöternas närvaro vid arbetsplena ävensom att förfallolös frånvaro från desamma kommer att medföra viss påföljd.

Stockholm den 20 januari 1922.

H. Kinmanson.
